

Wspomnienia obejmują okres od połowy stycznia 1944 roku do końca wojny, kiedy autor pełnił obowiązki oficera (pierwszego oficera operacyjnego) sztabu generalnego Grupy Armii Wisła, powołanej w celu skonsolidowania niemieckiego frontu po rozbiciu w roku 1944 Armii Środek i utracie przez nią bezpośredniego kontaktu z Grupą Armii Północ. Na jej dowódcę powołany został Reichsführer SS Heinrich Himmler, który pełnił w owym czasie także obowiązki ministra spraw wewnętrznych Rzeszy, szefa policji oraz dowódcy Armii Uzupełnień.

Autor jako oficer sztabowy w stopniu kapitana uczestniczył m.in. w kampanii wrześniowej w Polsce, w kampanii zachodniej (Belgia, Francja), w kampanii wschodniej w południowej Ukrainie i na Krymie, w bitwie o Stalingrad, a potem w walkach na terenie Rumunii, Albanii i Węgier.

W roku 1944 został wykładowcą Akademii Wojskowej, skąd został powołany do sztabu generalnego Grupy Armii Wisła. Dzięki tak wysokiemu usytuowaniu zetknął się w tym decydującym okresie wojny z wieloma najwyższymi dowódcami wojsk niemieckich, dzięki czemu mógł opisać w swych wspomnieniach procesy podejmowania przez nich decyzji o znaczeniu strategicznym, przedstawić popełniane błędy, a także odmalować interesujące portrety niektórych z nich.